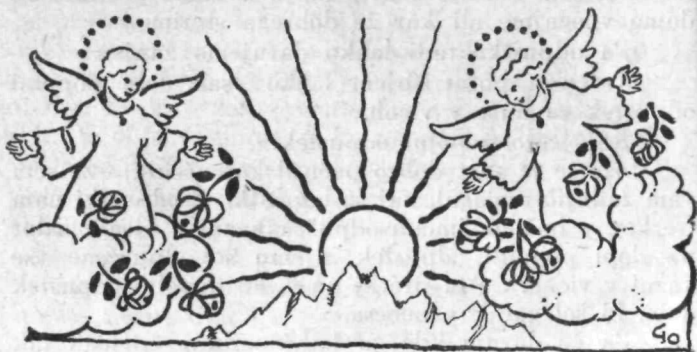

Vselej pa mora zmoliti tistih šest očenašev, zdrava-marij in čast bodi po namenu svetega očeta.« Tako je učeno razlagal Selanov Jože.

Majerčkov Bernadek pa ni mogel pozabiti na „gmajno svetnikov“: »Joj, „gmajna svetnikov“, kakor da se pasejo!«

»Le glej, da se boš tudi ti prišel past na tisto „gmajno svetnikov“!« so se mu smejali.

Grahut Tone pa je čisto polahko vstal in čisto polahko odprl vrata in šel. Šel je mimo materinega groba tam ob vratih pokopališča, stopil v cerkev ter se nanizal v vrsto pri spovednici, da bi mogel dobiti prav mnogo odpustkov za rajno mater, da bi postala kaj brž svetnica, če še ni.

Gustav Strniša:

Dobro jutro.

*Angelci trosijo vrtnice rdeče:
Bog ti daj solnca in cvetja in sreče!*

*Nizko so splavali beli oblaki:
nismo kot lepi, božji kolački?*

*Ptičke so drobne zapele v mejici,
dobro so jutro voščile ženjici:*

*»Bog ti daj sreče, Anica mala;
joj, to si pridna; kaj si že vstala?«*